

Oude glorie in ere hersteld

LRM restaureert voormalige mijnschool tot nieuwe hoofdzetel

De Limburgse Reconvertiemaatschappij (LRM) heeft zijn voormalige thuisbasis in de Hasseltse binnenstad ingeruild voor een nieuw hoofdzetel; de voormalige 'mijnschool' in Kiewit. Hiermee linkt de LRM – opgericht om Limburg mee uit het economische gat te halen na de mijnsluitingen - zijn huisvesting aan zijn werking.

Er werd gekozen voor een restauratie van de oud-mijnschool met de grootste zorg voor authenticiteit. Die verdienste mag op naam geschreven worden van architectenbureau De Gregorio & Partners, dat instond voor de conceptuele invulling binnen het bouwteam.

Bij heel wat oud-mijnwerkers doet IREA - of 'de mijnschool' in de volksmond - ongetwijfeld nog een belletje rinkelen. Het instituut leidde jongeren op tot mijnwerkers en gaf trainingen aan de 'koolputters'. Maar na de sluiting van de mijnen verdwenen ook de opleidingscentra of kregen ze een nieuwe functie.

De LRM verbouwde de voormalige mijnschool in Kiewit tot nieuwe hoofdzetel. In de verbouwing stond respect voor het authentieke centraal.

Hierin werden mijngangen nagebootst. Daardoor was deze aanbouw niet recupereerbaar voor andere doeleinden en hebben we ervoor geopteerd het volledig af te breken."

Verder werd het gebouw volledig gestript tot op de betonstructuur.

ACCENT OP OORSPRONKELIJK KARAKTER

De aankleding van het gebouw werd - in samenspraak met de LRM - erg bescheiden gehouden. Dit sluit trouwens perfect aan bij het fiftiesgevoel en vertaalt zich in een sober materiaalgebruik. Serge Bosmans: "De plafonds en wanden zijn in gipskarton uitgevoerd en gewoon geschilderd. Het merendeel van de deuren zijn verfdeuren. Alleen voor een paar speciale deuren werd gekozen voor gefineerd hout. Ook voor speciale items zoals de inkombalie en toog, hebben we gekozen voor hout om de link met de fifties duidelijk te maken. De vloerbekleding op de verdieping is uitgevoerd in een cementgebonden gietvloer. Deze heeft hetzelfde uitzicht als een gepolierde betonvloer, maar heeft het voordeel dat hij slijtvaster is. Op het gelijkvloerse niveau - waar zich de meer publieksgebonden functies situeren - hebben we gekozen voor een tegel in marmerkorrel. Dit als een verwijzing naar vroeger. De tegels werden in de jaren '50 veel gebruikt en waren in het gebouw ook veelvuldig toegepast."

De nieuwe functies maakten hier en daar ook ingrepen in de gevels noodzakelijk. "Waar vroeger bijvoorbeeld sanitaire lokalen zaten, dienden de kleine ramen vergroot te worden om het nodige licht binnen te halen. In de nieuwe sanitaire ruimtes hebben we de ramen dan weer kleiner gemaakt. In die gevallen hebben we de gevel ingevuld met hout en bekleed met gepatineerd zink." Een gelijkaardige ingreep brengt ook een bijzonder accent naast de inkompartij. "Hier bevonden zich garages. We hebben de wanden hier dichtgemaakt en bekleed met cederhout. De grijze patina zal zich na verloop van tijd goed inpassen in het geheel," aldus Serge Bosmans. De ingrepen in de gevel zijn heel beperkt gebleven. Alfredo De Gregorio: "Wanneer een ingreep nodig was, hebben we altijd geprobeerd het oorspronkelijke karakter van het gebouw te accentueren of toch zo weinig mogelijk aan te tasten. Ook de buitenaanleg - die nog niet volledig klaar is - zal met het nodige respect voor het originele karakter worden aangepakt."

STRUCTUUR MET UITDAGINGEN

De structuur van het gebouw - met vloeren die van gevel tot gevel dragen - maakte het vrij eenvoudig om het eisenpakket van de LRM in te vullen. Toch bracht de bestaande structuur enkele uitdagingen met zich mee. Zo is er een niveauverschil van 15 cm tus-

sen de recente verhuis blies de LRM alvast de mijnschool van Kiewit nieuw leven in. In een recordtijd werd het schoolgebouw aangepast aan zijn nieuwe kantoorfunctie. Architectenbureau De Gregorio & Partners mocht na een beperkte ontwerpwedstrijd de nodige plannen hiervoor afleveren. "Na het toekennen van de opdracht, werd beslist om in een bouwteam verder te werken. Dit gezien de korte uitvoeringstermijn," verduidelijkt projectarchitect Serge Bosmans. "De aannemer in dit team hebben we gezocht op basis van een 'richt'-ontwerpdossier. De keuze viel op Reynders B&I, onder meer omdat de aannemer onmiddellijk met de werken kon starten en hij kon ook een breed pakket - van ruwbouw tot afwerking - kon aanbieden."

OP ZOEK NAAR HET AUTHENTIEKE

Belangrijkste uitgangspunt in het concept was de aandacht voor de authenticiteit van het gebouw. Alfredo De Gregorio: "We hebben gezocht naar de ziel van het gebouw, naar de originele structuur. Dit houdt bijvoorbeeld in dat we alle toevoegsels aan het gebouw - die in de loop der jaren waren bijgebouwd - hebben gesloopt. Het grootste deel van die toevoegsels bevond zich in de centrale laagbouw. Dit was aanvankelijk een overdekte ruimte, die het gebouw zijn typische 'fifties'-look gaf. Die openheid hebben we nu vertaald in een transparante glazen wand. Tegelijkertijd hebben we in dit centrale volume de nieuwe hoofdingang van het gebouw ondergebracht. De toegang bevond zich voorheen langs de Kempische Steenweg, maar dit was geen logische locatie in de 3-armenstructuur van het gebouw. De loopafstanden waren immers veel te groot van hieruit. Het gebouw is nu opnieuw heerlijk overzichtelijk en aangenaam luchtig."

Naast de voormalige hoofdingang werd ook een ander gebouwdeel volledig gesloopt. "Het hoofdgebouw bestaat uit drie vleugels. Achteraan één van deze vleugels stond een hoge aanbouw met een specifieke structuur voor de opleiding van de mijnwerkers."

De binnenafwerking van het gebouw werd bescheiden gehouden en sluit zo goed aan bij het fiftiesgevoel.

Ter hoogte van de voormalige garages werd een deel van de wand dichtgemaakt en bekleed met cederhout. "De grijze patina zal zich na verloop van tijd goed inpassen in het geheel," aldus Serge Bosmans.

sen de verschillende vleugels. Serge Bosmans: "We hebben ervoor geopteerd dit op te vangen met hellende vlakken. Op die manier is de toegankelijkheid voor minder validen gegarandeerd en kwam ook het intern transport van dossiers niet in het gedrang."

De beperkte hoogte in het gebouw dwong de ontwerpers ertoe een bepaalde basisuitrusting vast te leggen. "De klassieke technieken waren soms niet toepasbaar. Daarom hebben we de kantoren bijvoorbeeld gekoeld met airconditioning op basis van een VRV-systeem. Zo proberen we toch, binnen een economisch verantwoord budget, een zo hoog mogelijk comfort te bieden, rekening houdend met de beperkingen van het gebouw."

HOOFDZETEL LRM

Opdrachtgever: LRM (Hasselt)
 Ontwerper: De Gregorio & Partners (Hasselt)
 Start werken: juli 2002
 Einde werken: april 2003
 Hoofdaannemer:
 Reynders B&I (Houthalen-Helchteren)
 HVAC: Remels Koeltechnieken (Lummen)
 Interieurafwerking: Inter-Deco (Peer)
 Dakwerken: Crabbé (Zoutleeuw)
 Elektriciteit: Service Technics (Hasselt)
 Gevelwerken: Conings (Maasmechelen)
 Chapewerken: Calu BVBA (Lummen)